نگاهی به تلاش ۳۸ ساله دشمن برای شبیخون فرهنگی و اجتماعی

این یک جنگ واقعی است

* احمدرضا هدایتی

کارشناسان و متخصصین حوزه جنگ نرم، مبارزه در این حوزه را به مراتب پیچیده‌تر و سخت‌تر و در عین‌حال پیامدهای آن را خطرناک‌تر از جنگ نظامی معرفی نموده و قدرت تخریبی و درازمدت ابزار و روش‌های مورد استفاده در آن را از قدرت تخریبی توپ وتانک و موشک و حتی بمب اتمی بیشتر می‌دانند.

طی ۳۸ سال گذشته دشمنان این مرز و بوم انواع توطئه‌های فرهنگی، اقتصادی، سیاسی، نظامی و امنیتی ازجمله؛ بمب‌گذاری، ترور، کودتا، ایجاد بحران‌های اجتماعی از طریق شایعه‌پراکنی و ایجاد اختلاف و تفرقه بین پیروان مذاهب اسلامی و اقوام ایرانی و نیز بحران‌های امنیتی مانند درگیری‌های کردستان، جریان خلق عرب در خوزستان، اقدامات تروریستی در سیستان و بلوچستان، عملیات منافقین در آمل، غائله گنبد و سرانجام جنگ تحمیلی و بمباران و گلوله‌باران مناطق مسکونی و صنعتی و پس از آن اغتشاشات انتخاباتی و سیاسی در برخی از شهرهای ایران را به کشور ما تحمیل کرده‌اند.

همزمان، با اقداماتی مانند بلوکه کردن دارایی‌های ایران، تحریم اقتصادی، ایجاد اختلال در چرخه تولید و تجارت کشور، نسبت دادن انواع اتهامات سیاسی و حقوقی مانند حمایت از تروریست، نقض حقوق بشر و حتی پول‌شویی و نهایتاً اتهام تلاش ایران برای دستیابی به سلاح‌های کشتار جمعی و بمب هسته‌ای، نهایت توان خود را برای تحت فشار قرار دادن دولت و ملت شریف ایران و سرنگونی انقلاب اسلامی به‌کار برده‌اند.

اگرچه با عنایت الهی و به لطف حضور هوشیارانه مردم فهیم و انقلابی ایران، دشمن در هیچ یک از این موارد نتوانسته به نتیجه قطعی دست پیدا کند، اما با استناد به بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی و با اتکاء به آمارهای تکان دهنده مندرج در گزارش‌های منتشره از سوی دستگاه‌های ذی ربط از جمله مجلس شورای اسلامی، قوه قضائیه، آموزش و پرورش، نیروی انتظامی، بهزیستی و سایر مراجع ذی ربط، با اطمینان می‌توان گفت که آثار تخریبی شبیخون فرهنگی، نفوذ فرهنگی یا جنگ نرم دشمن به مراتب بیشتر و عمیق‌تر از تمام موارد فوق بوده است.

امام خامنه‌ای در تعریف جنگ نرم چنین بیان کرده‌اند: جنگ نرم؛ یعنی جنگ به وسیله ابزارهای فرهنگی، به وسیله نفوذ، به وسیله دروغ، به وسیله شایعه‌پراکنی؛ با ابزارهای پیشرفته‌ای که امروز وجود دارد، ابزارهای ارتباطی‌ای که ده سال قبل و پانزده سال قبل و سی سال قبل نبود، امروز گسترش پیدا کرده. جنگ نرم یعنی ایجاد تردید در دل‌ها و ذهن‌های مردم.(۸۸/۹/۴)

ایشان در رابطه با اهداف دشمن در این زمینه نیز در جمع روحانیون شیعه و اهل سنت کرمانشاه می‌فرمایند: «شیطان امروز که از راه اینترنت و ماهواره و روش‌های ارتباطی مدرن و فوق مدرن سراغ شما می‌آید، حرف‌های مدرنی هم دارد؛ سخت‌افزارش را مدرن کرده، نرم‌افزار مدرن هم دارد. شبهه‌آفرینی دارد، اخلال در عقیده دارد، ایجاد تشویش در ذهن دارد، تزریق ناامیدی دارد، ایجاد اختلاف دارد.»(۹۰/۷/۲)

این در حالی است که ظاهراً برخی از خانواده‌ها و گروهی از افراد جامعه و حتی برخی از مسئولین ذی‌ربط همچنان در خواب غفلت بسر می‌برند و هنوز از عمق فاجعه بی‌خبرند و یا به علل مختلف از جمله ضعف‌های اعتقادی، کم‌کاری و ناتوانی در انجام وظایف پیشگیرانه و اجرای برنامه‌های پیشدستانه و سایر دلایل مشابه، وضعیت را عادی جلوه داده و یا تظاهر به بی‌اطلاعی می‌کنند.

برای درک بهتر موضوع کافی است ضمن توجه به علل کینه‌ورزی و عداوت‌های صورت گرفته از سوی استکبار، آمار ناهنجاری اخلاقی و اجتماعی حدود سه دهه اول انقلاب اسلامی با آمار و اطلاعات جهشی مربوط به ناهنجاری‌های یک دهه اخیر یعنی مقطعی از تاریخ انقلاب اسلامی که میهمانان فاسد و ناخوانده اعزامی از سوی دشمن و به‌عبارت دیگر، آنتن‌های ماهواره‌ای، اینترنت و فضای مجازی و بازی‌های رایانه‌ای ساخته و پرداخته غرب به این سرزمین پا گذاشتند، مورد واکاوی و مقایسه قرار گیرد.

برای درک بهتر موضوع، لازم است نگاهی گذرا داشته باشیم به میزان حضور و نفوذ میهمانان مورد اشاره در جامعه و خانه و زندگی مردم، میهمانانی که در پاره‌ای از موارد می‌توانستند و هم‌اکنون نیز می‌توانند به شکل کنترل شده و با محتوایی آموزنده و در عین‌حال متناسب با ارزش‌های اسلامی- ایرانی در خانه مردم حضور پیدا کنند و برای تکمیل این نگاه، کافی است قیاسی منصفانه داشته باشیم به موضوعاتی مانند سبک زندگی ده سال پیش نسبت به حال‌حاضر و تغییر و تحولاتی که طی این مدت در این زمینه رخ داده است.

الف- ضریب نفوذ ماهواره

هم اکنون در ۱۵۹ مدار تلویزیونی موجود در کل جهان، بیش از ۲۰۳ ماهواره تلویزیونی فعال است، از این تعداد، امواج حدود نیمی از آنها یعنی بیش از ۱۰۰ ماهواره در ۸۰ مدار آن، در ایران قابل دریافت است، این تعداد ماهواره، امکان تماشای حدود ۱۸هزار شبکه تلویزیونی را در ایران فراهم می‌سازد که حدود ۲ هزار از آنها با رسیورها و دیش‌های معمولی دریافت می‌شوند.

از مجموع شبکه‌های تلویزیونی مذکور که اکثراً به شکل ۲۴ ساعته برنامه پخش می‌کنند، حدود ۳۸۰ شبکه به رقص و آواز، ۱۲۲ شبکه به پخش انواع فیلم‌های مستهجن و غیر اخلاقی، ۲۵۰ مورد آن به کودک و نوجوان و بقیه به سایر موضوعات مانند مسائل سیاسی، ورزش یا فیلم‌های مستند اختصاص دارد، از این گروه ۲۵۳ شبکه با استفاده از زبان فارسی یا زیرنویس فارسی، مخاطبان عمدتاً ایرانی را هدف قرار داده‌اند و از این تعداد نیز حدود ۷۴ شبکه نمایش مدلباس و لوازم آرایش، ۵۹ شبکه نمایش فیلم‌ها و سریال‌های غیر اخلاقی و بدآموز و تعداد قابل توجهی نیز ارائه هدفمند برنامه‌های ویژه کودکان و نوجوانان و مباحث سیاسی و اعتقادی را در دستور کار خود قرار داده‌اند.

اظهارات مسئولین ذی ربط و بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد، به‌طور میانگین ۶۹٪ یعنی حدود ۵۵ میلیون نفر از جمعیت ۸۰ میلیونی ایران به نوعی از برنامه‌های ماهواره‌ای استفاده می‌کنند.

ب- ضریب نفوذ فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی

بر اساس آمار اعلام شده توسط وزارت ارتباطات، تعداد کاربران ایرانی اینترنت در ۶ ماه نخست سال۱۳۹۲ حدود ۴۱ میلیون نفر بوده است. این در حالی است که پلیس فتا (پلیس فضای تولید و تبادل اطلاعات) می‌گوید حدود ۸۵درصد کاربران ایرانی فعال در اینترنت، عضو شبکه‌های اجتماعی هستند. با محاسبه‌ای ساده می‌توان گفت بر اساس آمارهای رسمی حدود ۳۵ میلیون ایرانی یا به عبارتی با احتساب جمعیت ۸۰ میلیونی ایران، حدود ۴۷درصد ایرانیان از طریق رایانه، تبلت یا تلفن همراه عضو شبکه‌های اجتماعی هستند. همچنین بررسی‌ها بیانگر آن است که متأسفانه حدود ۵۴درصد از کاربران در جستجوی تصاویر مستهجن وارد این عرصه می‌شوند.

ج- ضریب نفوذ بازی‌های رایانه‌ای

اظهارات مسئولین ذی‌ربط از جمله گزارش جانشین پلیس اطلاعات و امنیت عمومی ناجا نشان می‌دهد که در حال حاضر بیش از ۲۰ میلیون ایرانی، کاربر بازی‌های رایانه‌ای هستند و مدیرکل بنیاد ملی بازی‌های رایانه‌ای کشور نیز اثربخشی بازی‌های رایانه‌ای را بیش از تولیدات سینمایی و تلویزیونی دانسته و می‌گوید اکثر کاربران ایرانی به‌طور میانگین روزانه حداقل ۲ ساعت و در پاره‌ای از موارد تا بیش از ۱۶ ساعت از وقت خود را تا پاسی از شب به بازی‌های رایانه‌ای اختصاص می‌دهند و این بدان معناست که هر روز حدود ۴۰ میلیون نفر ساعت و ماهانه ۱۲۰۰ میلیون نفر ساعت از وقت مفید آینده‌سازان کشور و نیز جوانان و نوجوانان و حتی بزرگسالان و به تعبیر دیگر، نیروی کار ایران اسلامی صرف این‌گونه ابزار می‌شود.

آثار و پیامدهای تخریبی

طبیعی است که این هجمه سنگین و حضور گسترده تبعات و پیامدهای منفی متعددی را در ابعاد مختلف فرهنگی و اجتماعی و حتی سیاسی و اقتصادی در جامعه برجای گذاشته که مهمترین آنها در موضوعاتی مانند تغییر منفی و معکوس نسبت رشد ازدواج و طلاق، گسترش مفساد اخلاقی، شیوع پدیده فرار دختران، ترویج مجدد و افزایش میزان مصرف مشروبات الکلی و شرب خمر، گسترش مصرف مواد مخدر و اعتیاد، گسترش عرفان‌های کاذب و در نهایت تغییر کاملاً محسوس سبک زندگی، به راحتی قابل لمس و رؤیت است.

از آنجا که جنگ فرهنگی و به تعبیر رهبر معظم انقلاب اسلامی؛ شبیخون فرهنگی از سال‌ها پیش به شکل پنهان و نامحسوس آغاز شده و دامنه نفوذ خود را به‌تدریج گسترش داده است، لذا کارشناسان و متخصصین حوزه جنگ نرم، مبارزه در این حوزه را به مراتب پیچیده‌تر و سخت‌تر و در عین‌حال پیامدهای آن را خطرناک‌تر از جنگ نظامی معرفی نموده و قدرت تخریبی و درازمدت ابزار و روش‌های مورد استفاده در آن را از قدرت تخریبی توپ وتانک و موشک و حتی بمب اتمی بیشتر می‌دانند.

با این توضیحات انتظار می‌رود، مردم با کنترل بیشتر و حتی ایجاد محدودیت در میزان دسترسی فرزندانشان به ابزاری مانند؛ ماهواره، تلفن همراه (به‌ویژه تلفن‌هایی که قابلیت اتصال به اینترنت را دارند)، تبلت و رایانه و مسئولین ذی ربط نیز با بهره گرفتن از نظرات کارشناسان، موضوع فرهنگ‌سازی و همچنین موضوع مقابله، پیشگیری و تهیه و اجرای برنامه‌های بازدارنده و برتری‌ساز در این زمینه را بیش از پیش مورد توجه قرار داده و به‌طور جدی در دستور کار خود قرار دهند.

باید باور کنیم، با توجه به این‌که به تأیید کارشناسان مسائل آموزشی در حال حاضر این ابزار (به‌خصوص تلفن همراه) هیچ‌گونه کاربرد علمی برای دانش‌آموزان ندارد، ایجاد محدودیت در میزان دسترسی کودکان به این امکانات (حداقل تا قبل از سن بلوغ) نه تنها لطمه‌ای به وضعیت تحصیلی آنها وارد نخواهد ساخت، بلکه امکان تمرکز بیشتر بر کسب علم و تقویت بنیه علمی نسل آینده کشور و در واقع امیدهای انقلاب را در پی خواهد داشت.

بدیهی است؛ حفظ ارتباط تلفنی والدین با فرزندان در مواقع ضروری، همچنان از طریق تلفن‌های همراه معمولی (نسل اول) امکان پذیر است.

نامه وارده ۱

مشکلات ۱۵ساله «تعاونی خاص کارکنان وزارت راه» ادامه دارد

زمین خواری دولتی در سکوت دستگاه های نظارتی

سال ۱۳۸۰ با تصمیم وزیر وقت، یک تعاونی جدید تحت عنوان «تعاونی خاص کارکنان وزارت راه و ترابری» ظاهراً به شکل سهامی خاص با عنوان تعاونی دولتی در کنار تعاونی مسکن موجود در وزارتخانه مذکور تشکیل شد.

در همان ابتدای کار، تعاونی جدید با استفاده از نام و موقعیت (رانت) وزارتخانه، وارد معامله با شرکت عمران پردیس شده و متعهد می‌شود که در قبال دریافت ۲۴ هکتار از بهترین زمین‌های مسکونی فاز ۳ پردیس، بخشی از هزینه آن را (۱/۲ میلیارد تومان) به قیمت بسیار ناچیز دولتی بپردازد و مابقی (۱/۶ میلیارد تومان) را در قالب اجرای پروژه ساخت بخشی از معابر پردیس مستهلک نماید و البته هزینه ساخت حدود ۱۰۰۰ واحد مسکونی را به نرخ روز از داوطلبان (به صورت اقساطی) دریافت می‌نماید تا با تمام امکانات جانبی مانند معابر، مدرسه، مسجد، واحد تجاری و سایر موارد مشابه در ظرف زمانی ۲۴ ماه برای کارکنان، هم آنها را صاحب خانه کند و هم تعاونی از مزایای این معامله منتفع شود.

در واقع طبق این قرارداد که زمین با نرخ دولتی و از جیب بیت‌المال و به بهانه تأمین مسکن کارکنان توسط چند نفر مشخص تملک شد، حتی در مورد احداث معابر پردیس و زیر ساخت‌های مجتمع، با سوءاستفاده مجدد از تجهیزات و به تعبیری منابع مالی وزارتخانه اقدام نموده است.

اینک، علی رغم گذشت حدود ۱۵ سال از این ماجرا، نه‌تنها مسئولین تعاونی به بخش عمده وظایف خود عمل نکرده‌اند و از پاسخگویی درباره تعهدات و نواقص و مشکلات باقیمانده طفره می‌روند، بلکه ضمن مصادره املاک و امکانات تعاونی به نفع خود، مدعی شده‌اند که شرکت از ابتدا خصوصی بوده نه دولتی و لذا به بهانه‌های واهی تلاش دارد تا عملاً از پذیرفتن مسئولیت ادامه کار اجتناب و برای تکمیل پروژه از خود سلب مسئولیت نمایند و با این‌حال حاضر به خروج از پروژه هم نیستند. مراجعات متعدد مردم تا سطح رئیس‌جمهور سابق و دستورات صادره هم در پیچ و خم مکاتبات اداری به صورت ماهرانه به فراموشی سپرده شده است.

برخی از ابهامات و اشکالات که هنوز لاینحل باقی مانده است، عبارتند از:

۱- شرکت تعاونی هنوز سهم وجه نقد خود به شرکت عمران را پرداخت نکرده و لذا شرکت عمران از ارائه خدمات عمومی و جانبی و انتقال سند مادر اجتناب می‌نماید و اعضاء به دلیل مرور زمان، از سال ۸۱ به بعد مشمول بدهی انباشته تحمیلی بابت عوارض و سایر هزینه‌های جانبی شده‌اند.

۲- با این‌که اعضاء هزینه ساخت را برابر قراردادهای فردی پرداخت و تعاونی مجدداً طی چند مرحله مبالغ متعدد دیگری را به بهانه‌های مختلف و خارج از قرارداد از جمله فروش انباری و پارکینگ، ایجاد شبکه آب و فاضلاب و هزینه نقل و انتقال از طرفین (خریدار و فروشنده) اخذ کرده است، اما هنوز به تعهداتش برای محوطه‌سازی و ایجاد شبکه فاضلاب اقدام نکرده و ساکنین به ویژه کودکان از انتشار فاضلاب در محوطه رنج می‌برند و دستگاه‌های مسئول شهری هم خود را مسئول نمی‌دانند. ساکنین در بخش‌های مختلف با حفر چاه امکان سکونت یافته‌اند و معلوم نیست متولی محیط زیست در ۲۰ کیلومتری تهران چه مرجعی است.

۳- در بسیاری از موارد، به علت سوءمدیریت و نیز کیفیت نازل و عدم رعایت استانداردها، پول اعضاء و اموال تعاونی و زمان مفید به هدر رفته و مسئولین تعاونی برای فرار از ادامه کار، اتلاف منابع مالی را به هیئت مدیره‌های قبلی نسبت می‌دهند. در همین رابطه اتلاف ۱۳میلیارد تومانی طی دادخواستی علیه هیئت مدیره دوره‌های قبلی تسلیم دادگاه شده است اما سرنوشت آن معلوم نشده است .

۴- مسئولین تعاونی بدون اطلاع و رضایت مالکین، بخشی از املاک تحویل شده را برای اخذ وام در رهن بانک قرارداده ومعلوم نیست مبالغ دریافتی را کجا و چگونه هزینه کرده‌اند.

۵- طبق شواهد، وزیر وقت که این تعاونی در زمان وی تشکیل شده است، اکنون یکی از پیمانکاران پروژه است، که این نشان می‌دهد رویه‌ای مسبوق به سابقه وجود داشته. که این موضوع بر خلاف بیانات اخیر رهبر معظم انقلاب در جمع هیئت دولت فعلی، مبنی بر نهی وزراء از ظرفیت سازی از بیت‌المال برای بعد از دوره وزارت است.

۶- بر اساس نقشه تفصیلی ساخت حدود ۱۰۰۰ واحد در این پروژه پیش‌بینی شده بود، اما مسئولین تعاونی اظهار می‌نمایند، فقط حدود ۵۵۰ نفر برای عضویت در تعاونی ثبت نام کرده‌اند که با توجه به گستره وزارت راه و نیاز معمول به مسکن، تعداد محدود ثبت نام محل تامل است . ضمن این‌که در جلسه تاریخ ۹۵/۶/۳ که با درخواست مکرر نمایندگان ساکنین با فرماندار شهر پردیس برگزار شد، تعداد اعضاء را حدود ۳۵۰ تا ۴۵۰ نفر اعلام نمودند یعنی مشخص نیست حداقل ۵۵۰ واحد باقیمانده در اختیار چه کسانی قرار گرفته است و در پاسخ به درخواست شورای مجتمع برای شفاف سازی آمار و اطلاعات و میزان پرداخت‌ها در حوزه‌های مختلف، می‌گویند اطلاعات برخی افراد (اطلاعات مدیران) محرمانه است و حاضر به ارائه کامل اسامی اعضاء نیستند.

۷- زمین‌های باقیمانده (که با نرخ دولتی در اختیار تعاونی قرار گرفته بود)، تاکنون به قیمت آزاد و به شکل کاملاً علنی به سود تعاونی در بنگاه‌های معاملات ملکی پردیس فروخته می‌شود و مسئولین شهری به رغم تخلفات صورت گرفته فقط اظهار عجز می‌کنند و می‌گویند چون اقتصاد تعاونی است! ما نمی‌توانیم ورود پیدا کنیم. البته مسئولین شرکت عمران در جلسه فرمانداری اذعان نمودند که تعاونی حق فروش آزاد زمین‌ها را نداشته است!

۸- چون هیچ نظارتی در طول ۱۵- ۱۴ سال گذشته بر نحوه اجرای قرارداد اولیه وجود نداشته است، لذا پیشرفت فیزیکی با محاسبه فضاهای عمومی حتی ۲۵درصد هم نمی‌رسد و بدتر این که از همین مقدار، بخشی از املاک با این استدلال که تعاونی در مرز ورشکستگی قرار گرفته به صورت نیمه‌ساز به اعضاء تحویل و هزینه تکمیل، به مالکان تحمیل شده است.

۹- تعاونی به علت تعلل دستگاه‌های نظارتی؛ رسماً قراردادهای جدید (با قالب وقواره قراردادهای آزاد) را مبنای معامله با خریداران جدید که از شرایط شرکت بی‌اطلاع هستند، قرار داده و طبعا ادعای قانونی بودن اقدامات را نیز دارد.

۱۰- بازرس تعاونی نیز بر خلاف وظایف قانونی خود، نه‌تنها تخلفات را گزارش نمی‌نماید، بلکه شخصاً با دست‌اندازی به حریم شمالی پروژه؛ اقدام به ساخت ویلای خارج از محدوده نموده است که با اطلاع رسانی مردم، شهرداری پردیس حکم تخریب را ابلاغ نموده است و مهلتی دو ماهه برای تخریب داده است که معلوم نیست با سپری شدن چهار ماه به نتیجه برسد .

۱۱- مدیر عامل فعلی علناً اعلام می‌کند اگر محوطه سازی کند، مجبور است پاسخگوی مطالبه مردم در زمینه سند باشد ولی حقیقت این است که قصد دارد با به استیصال کشاندن اعضاء و نقل و انتقال املاک (دریافت ۲درصد)، حیات و منافع خود را استمرار دهد.

۱۲- شهرداری هم اعلام نموده (درجلسات فرمانداری) که ناظر فنی ساخت، خود تعاونی بوده است و لذا آسیب‌پذیری ناشی از بکارگیری مصالح نامرغوب و اجرای غیر استاندارد که کاملا در سازه‌ها مشهود است، علی رغم اطلاع‌رسانی مستند به دستگاه‌های مسئول، مورد توجه و اقدام قرار نمی‌گیرد.

۱۳- علی رغم نظارت دستگاه‌های ذی ربط؛ تغییر در مکان ورزشگاه، فضای سبز و تخریب محیط‌زیست و دفن چشمه آب و مسیل رودخانه (دره مجاور)، غیر از ساکنین هیچ مدعی دیگری در بین دستگاه‌های دولتی نداشته و اگر به ظاهر ورود نموده‌اند، حداکثر برای رفع اتهام در انظار و در حد تذکر لفظی بوده است و مجموعه تعاونی را مطمئن ساخته هیچ مرجعی قصد برخورد با تخلفات را ندارد، تا جایی که بازرس تعاونی علناً به ساکنین اظهار نموده است، شکایات شما به دستگاه‌ها صرفاً هزینه (رشوه) برای ما ایجاد می‌کند.

۱۴- در قراردادهای اولیه، حکمیت و داوری در اختلافات، به معاونت حقوقی وزارت راه داده شده و علی رغم نفی حکمیت و غیرقانونی خواندن این عمل از سوی معاونت موصوف، تعاونی وقعی ننهاده و معمولاً شکایت فردی اعضاء به دادگاه، با اطاله وقت مواجه می‌شود و این نقیصه بلا تکلیف باقی مانده است، ضمن اینکه در شکایات فردی و حتی محکومیت حقوقی شرکت تعاونی و تعیین خسارات، کنه ماجرا مکشوف نمی‌شود .

۱۵- دست اندرکاران تعاونی همچنان با استفاده از عنوان دولتی (تعاونی خاص کارکنان وزارت‌راه) و نا آگاهی مسئولین سطوح عالی توانسته‌اند به بهانه خدمت به کارکنان دولت و کمک به تعاونی مثلا خیرخواه! دستور معافیت مالیاتی را از رئیس‌جمهور سابق اخذ کنند و حتی در پی اخذ ردیف بودجه از دیوان محاسبات بوده‌اند. بنا به اظهارات هیئت مدیره فعلی از حمایت چند نفر از نمایندگان ذینفع در مجلس (که نام آنها هم در دسترس است) نیز برخوردار بوده‌اند.

توضیحات تکمیلی:

اسناد این موضوع در سال ۹۲، در قالب ۸۰ برگ در اختیار آقای پور مختار، رئیس‌محترم سابق کمیسیون اصل ۹۰ مجلس قرار گرفت که در همان بدو امر ضمن دریافت اسناد فرمودند؛ از قوه قضائیه پیگیری کنید. همچنین خلاصه محورهای مذکور حضوراً به جناب آقای سید حسن فیروزآبادی (از معاونین وقت وزارت تعاون) تحویل داده شد که ایشان هم در کمال ناباوری فرمودند وضع تعاونی‌های مسکن در سطح کشور خراب است و ما فقط می‌توانیم نامه شما را پاراف کنیم تا اگر درخواست وام نمودند؛ برخورد کنیم، که با توجه به خبر اخیر رسانه‌ها مبنی بر بخشودگی بدهی‌های تعاونی‌ها و امکان تخصیص منابع جدید، حداقل در این مورد جای نگرانی وجود دارد که روند کنترلی مناسب، اساساً مد نظر قرار ندارد.

دفتر مربوط به وزارت راه در سازمان بازرسی کل کشور هم با این استدلال که تعاونی خصوصی است، از خود سلب مسئولیت نمود و فقط قول داد دوستانه تذکر دهد و خبری هم به ما بدهد که خبری نشد .

در مهر ماه سال ۱۳۹۴ مجدداً با وزارت راه و شهرسازی مکاتبه شد و به حراست و نماینده وزیر در امر حفظ بیت‌المال (آقای معصوم) مکاتبه و اسناد ارائه شد و در پی دستور حراست کل، قرار شد کار کارشناسی توسط حراست شرکت مادر تخصصی عمران انجام شود اما به‌رغم گذشت بیش از یک‌سال و پیگیری مجدد کتبی و مراجعات متعدد، هیچ پاسخی دریافت نشده است. حتی حاضر نیستند نام وزارت متبوع را برای جلوگیری از سوءاستفاده و فریب مردم از تعاونی حذف نمایند.

پیگیری در سطح فرمانداری شهر جدید پردیس و برگزاری چندین جلسه با حضور مسئولین تعاونی و شورای منتخب ساکنین و اعضاء و صرف وقت فراوان نه‌تنها تاکنون نتیجه مثبتی نداشته است، بلکه فرمانداری در تاریخ ۹۵/۶/۳ با هم صدایی با مسئولین تعاونی اعلام نموده چون هزینه فاضلاب را دولت آزاد نموده است (بدون توجه به اینکه قبلا تعاونی هزینه‌ها را در سر جمع دریافتی از مردم محاسبه و دریافت کرده و حتی مجددا مبالغی دریافت نموده است) شما باید هزینه مربوطه را با نرخ جدید بپردازید و در نهایت با سکوت در مورد سایر موارد مذکور، توصیه شده که سعی کنید تعاونی را حفظ کنید...! و ما در مقام قضاوت نیستیم...! و به حیطه تعاونی‌ها نمی‌توانیم وارد شویم....! و مقرر کردند شورا خود را به ثبت رساند تا بتواند از مردم پول اخذ کند و به تعاونی بدهد!

شرکت عمران پردیس پس از پی بردن به ماهیت خصوصی تعاونی در دوره مدیریت قبل، هزینه فاضلاب حریم به مبلغ دو میلیارد تومان را به تعاونی تحمیل کرد و طبیعتاً تعاونی هم هزینه جدید را بین اعضاء سرشکن نمود و در پی اعتراضات مردم، آقای موسوی (مدیر عامل سابق شرکت عمران) صریحا گفتند شما مالخر هستید و از دزد زمین خریده‌اید، البته مدیر محترم فعلی شرکت عمران، اخیراً پذیرفتند این تعهد را (فاضلاب حریم) از روی دوش شرکت تعاونی و به تبع آن از دوش ساکنین بردارد و قول‌های مساعد دیگری هم برای ساخت مسجد و مدرسه و مرکز تجاری و تقویت روشنایی معابر دادند و به مدیر عامل تعاونی اکیدا تذکر دادند که فاضلاب و محوطه‌سازی داخل حریم را باید انجام دهد که وی این توصیه را نپذیرفت.

به این ترتیب، با توجه به وجود انبوه عوامل نظارت در همه دستگاه‌های دولتی و در تمام سطوح، رئیس‌محترم قوه قضائیه به درستی فرمودند که؛ مفاسد در بخش دولتی به صورت سازمان یافته شکل می‌گیرد و در ادامه از قوه قضائیه درخواست اصلاح موضوع می‌شود. لذا به این نتیجه رسیدیم پس از این همه سال پیگیری فقط تقدیم شکایت به قوه قضائیه تنها راه باقی مانده است .

در پایان امید است؛ مجلس شورای اسلامی با هوشیاری بیشتر و با نگاه به شرایط محیطی و حداقل تعیین زمانبندی برای تعاونی‌های مسکن، قوانین تضمین‌کننده و اختصاصی برای انواع تعاونی‌ها به تصویب رساند و وزارت تعاون و راه و شهرسازی نیز با شناسایی و ایفای موثر وظایف در این زمینه، از بذل و بخشش بیت‌المال که با رانت دولتی و ظاهرا قانونمند انجام می‌شود، جلوگیری نمایند. وزارت راه باید برخورد مناسب با تعاونی منتسب به خود صورت دهد تا از این رهگذر مسائل متعدد و حاد برای مردم و نظام برطرف شود.

اعضای شورای مجتمع تعاونی خاص کارکنان وزارت راه

نامه وارده ۲

در «پردیس» ثبت با سند برابر نیست؟

ما تعدادی از خریداران زمین در شهر پردیس در شرق تهران هستیم که علی رغم خرید زمین و داشتن سند صادر شده از سوی سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، با اقدامات سازمان منابع طبیعی از رسیدن به زمین خود محروم شده ایم.

اراضی ما که به صورت مشاع خریداری کرده‌ایم شامل پلاک‌های ۲۰/۲۱/۲۲/۸۸/۸۷ فرعی از ۳ اصلی می‌باشد و همگی این پلاک‌ها در فاز ۶ پردیس قرار دارد. در سال ۷۴ طی برگ تشخیصی این زمین‌ها منابع ملی اعلام شده و در سال ۸۴ منابع ملی این اراضی را به شرکت عمران پردیس واگذار کرده اما الان شرکت عمران پردیس و منابع طبیعی در خواست ابطال اسناد مالکیت این پنج پلاک را دارند.

این در حالی است که تقریباً چهار هزار نفر از افراد زحمت کش جامعه که از طبقه کم درآمد هستند این زمین‌ها را برای آینده و خانواده خریداری کرده‌اند به امید اینکه شاید روزی از مستأجری نجات پیدا کنند.

از سوی دیگر در موقع خرید، توسط املاک مسکن، دفترخانه و ثبت اسناد قوه قضائیه، کلیه استعلام‌ها در مورد زمین‌ها انجام شده که ثبت اسناد شهرستان پردیس سند تک برگی صادر کرده، اما حالا بعد از گذشت مدت زمانی که خریداران برای ساخت مراجعه می‌کنند متوجه می‌شوند که منابع طبیعی سندها را باطل کرده است.

حال سؤال ما که تمام یا بخش عمده‌ای از سرمایه و زندگی خود را در این کار به امید گشایش در آینده هزینه کرده ایم این است که چگونه می‌شود یک سازمانی همچون ثبت اسناد سند صادر کرده و سازمانی دولتی بخواهد آن را باطل اعلام کند.

حتی اگر در این بین زد و بند یا اتفاقات دیگری وجود داشته ما از آن بی‌خبریم. اکنون از مسئولان عاجزانه خواهش می‌کنیم به مشکل ما رسیدگی نمایند.

جمعی از خریداران زمین در شهر پردیس (منطقه اصطلک)

مشارکت همه مردم در طرح جهاد مهربانی

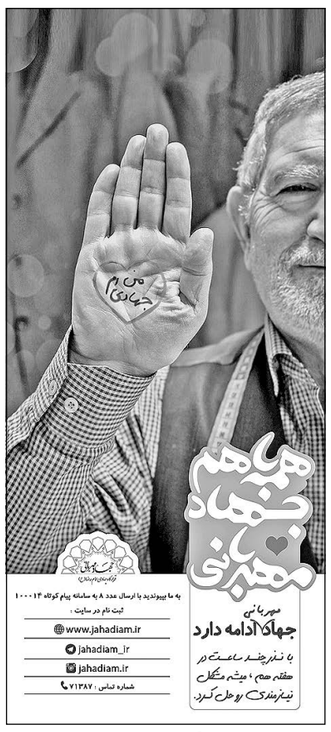

در وانفسای کشمکش‌های سیاسی و بلایای طبیعی و غیر طبیعی پیاپی، که هر کدامشان چون رعد و برق از مقابل چشمانمان می گذرد، سوسوی امیدی در بین این مردمان از خدا با خبر و ناغافل از اطراف پیدا می شود. عده ای نیزهمچنان به فکر مستضعفینی که وارثین اصلی این انقلابند هستند. آنها با جان و مال و خانواده خود به میدان آمده‌اند تا دستی از نیازمندان بگیرند و دردی را مرهم باشند. آنها مدلی را عملی کرده‌اند که می تواند مقیاس کوچک شده‌ای از تمدن نظم نوین اسلامی باشد؛ تمدنی از جنس گوشت و پوست مردمی که نمی پذیرد شهروندی نسبت به شهروندی دیگر، همسایه ای نسبت به همسایه ای دیگر و مسلمانی نسبت به مسلمانی دیگر بی تفاوت باشد.

از سه سال پیش گروهی با کاشت پنج میلیون درخت در شهر تهران کار خود را آغاز کردند. در ادامه کارهای بزرگتری را پی گرفتند و تصمیم گرفتند با جمع کردن گروه‌های جهادی که معمولا فقط در ایام تعطیلات تابستان و عید نوروز به مناطق محروم رسیدگی می کردند، تشکیلات بزرگتری تشکیل بدهند که به مسائل اجتماعی بپردازند. این تشکیلات قرارگاه جهادی امام رضا(ع) نام گرفت. این قرارگاه جهادی آسیب‌های اجتماعی در شهر تهران مانند فقر، اعتیاد، کودکان کار و... را در اولویت کاری خود قرار داده و با بررسی دقیق و علمی این معضلات سعی در یافتن فهم مناسبی برای حل این آسیب‌های اجتماعی داشته است.

از آن پس این تشکیلات در راستای مبارزه با فقر با تکیه بر حفظ کرامت انسانی در پی ارائه خدمات اجتماعی به اقشار محروم شهر تهران بوده است. از آغاز به کار قرارگاه جهادی امام رضا (ع) تا به امروز اقدامات گسترده‌ای در حوزه خدمات اجتماعی درقرارگاه انجام گرفته است. به گفته خادمین قرارگاه جهادی امام رضا(ع) در ابتدای امرتصور رویارویی با این حجم از فقر وجود نداشت. با تلاش‌های شبانه روزی خادمان جهادی، این قرارگاه تا کنون ۷۱ هزار خانوار را شناسایی کرده است که مشکلات جدی دارند و زیر خط فقر مطلق به سر می برند و هم اکنون زیر پوشش خدمات گوناگون قرارگاه جهادی امام رضا(ع) قرار گرفته‌اند. از دیگر خدمات این گروه تاسیس مرکز توانمندسازی معتادان بهبود یافته بهاران است که در قلب یکی از مناطق آسیب‌پذیر شهر تهران بنا شده است. در این مرکز معتادان بعد از ترک در یک بازه زمانی ۹ماهه با دریافت آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در یک حرفه توانمند می‌شوند، این حمایت بعد از ترک اعتیاد وارد مرحله جدیدی می‌شود تا با حمایت‌های صورت گرفته از آنها، وارد جامعه شوند و شغل مناسبی برای خود پیدا کنند. از دیگر خدمات این مجموعه تاسیس نخستین مدرسه رسمی کودکان کار به نام صبح رویش با بیش از ۴۵۰ دانش آموز در دو مقطع تحصیلی است.در کنار این موارد همچنین می‌توان به زمینه‌سازی برای آزادی ۳۳۱ زندانی جرایم غیرعمد نیزاشاره کرد.

جدیدترین فعالیت قرارگاه جهادی امام رضا(ع) طرح جهاد مهربانی است. این طرح مصداق آیه

۲۰ سوره توبه که می فرماید: «جاهدوا فی سبیل الله باموالهم و انفسهم» می باشد. در طرح جهاد مهربانی که برای خدمت‌رسانی به ۷۱ هزار خانوار شناسایی شده مذکور ایجاد شده است، نیاز نیست برای کمک به محرومین حتما استطاعت مالی بالایی داشته باشیم. در طرح جهاد مهربانی کافی است برای کمک به نیازمندان کمی زمان بگذاریم. ما می‌توانیم با تخصصی که داریم با امکانات هرچند محدودی که داریم، با هرکاری از دستمان برمی‌آید گره‌ای از مشکلات برادران و خواهران دینی خود باز کنیم. یک معمار بنا می تواند با ترمیم سقف یک خانه که مصالحش از جانب قرارگاه تامین می شود، جان یک خانوار را از ریزش آوار نجات دهد یا یک پزشک با معاینه یک کودک که توان مالی مراجعه به پزشک را ندارد او را از یک بیماری سخت نجات دهد و امید را به یک خانواده برگرداند. هیچ تفاوتی نمی‌کند در چه زمینه‌ای فعالیت داریم فقط کافی است تخصصمان را در این راه به کار گیریم.

علاقه مندان برای شرکت در طرح جهاد مهربانی می توانند به سایت Jahadiam.ir مراجعه و نسبت به ثبت نام اقدام کنند و یا به نیت امام رضا(ع) شماره ۸ را